

Exhumation

Setting

Inhoud

1. Algemeen	1
2. Zombie metafysica	1
3. Recente gebeurtenissen	3
3.1 Opkomst van de Harmonie van Licht	3
3.2 Opkomst nieuwe elite	3
3.3 Hervorming	4
3.4 Oorlogsvoering	5
3.5 De Laatste Uitbreidings Oorlog	5
3.6 Tijdlijn	6
4. Rangen en standen	6
4.1 Gebonden horigen en vrije horigen	6
4.2 Soldaten en wakers	7
4.3 Landadel en ambachtsadel	8
4.4 De Zeven	8
4.5 Uitzonderingen	8
5. Dagelijks leven	9
5.1 Weekindeling	9
5.2 Horige spelen en diens bagage	9
5.3 Geld	10
6. Geloof: de Harmonie van Licht	10
6.1 Gebruiken en gewoonten	11
6.2 Landelijke heiligen	12
6.3 Heiligen van Redding	13
6.3.1 Sint Arneborg, Beschermheilige van Redding en omstreken	13
6.3.2 Sint Biël, Beschermheilige van boodschappers en doorzettingsvermogen	14
6.4 Jagers en ketters	14
6.5 De Harmonie en de Zeven	15
6.6 Ketterse handelingen	15
6.7 Begrafenisriten	16
7. De wereld	17
7.1 Het land Grismark	17
7.2 Het dorp Redding	18
7.3 Bekende plaatsnamen	19
7.4 Kaarten	19
7.4.1 Grismark	19
7.4.2 Breydrag	19
7.4.3 Crofton	19

1. Algemeen

Dit handboek beschrijft de setting van de Horror Survival LARP "Exhumation". Hierin staan details over de wereld waarin ons verhaal zich afspeelt; ter inspiratie, als context, en als naslagwerk.

Het is speciaal beschikbaar gemaakt voor deelnemers en dan specifiek spelers, opdat zij de achtergrond van hun personage goed kunnen schrijven en vervolgens passend kunnen spelen. Geen zorgen; wij laten hier niet persé het achterste van onze tong zien. Er zullen nog geheimen zijn om te ontdekken!

2. Zombie metafysica

Het zal je niet verbazen dat op "Exhumation" Zombie metafysica een belangrijk onderwerp is. Het wordt besproken in het document over de Evenement informatie, maar voor de setting informatie wordt het onderwerp hier nogmaals aangehaald.

Wat de primaire bron van Zombificatie is, is binnen de setting nog niet duidelijk. Wel is het duidelijk dat de Zombie zelf in elk geval een bron van gevaar is;

1. Er is iets aan de beet van een Zombie wat het zeer gevaarlijk maakt. Er is een grote kans dat het slachtoffer aan de beet sterft.
2. Nadat het slachtoffer overlijdt met inmenging van een Zombie, is er een grote kans dat het slachtoffer binnen enkele minuten tot een uur opstaat als (nieuwe) Zombie. E.g., als een Zombie een slachtoffer bijt, en het slachtoffer sterft aan een bijslag van een bezorgde omstander, voordat de beet fataal wordt, is er nog steeds een grote kans op 'Zombificatie'.

De potentiële Zombie hoeft aan maar één voorwaarde te voldoen; deze moet een mens zijn. Het slachtoffer moet een ziel hebben die aangetast kan worden. Dieren lijken hiermee uitgesloten van 'Zombificatie', kinderen (helaas) niet.

Wanneer het moment daar is, zal een eens levende persoon dus veranderen in een Zombie. Hoewel het IC helaas niet naverteld kan worden wat er precies gebeurt, is het wel nuttig dit te weten, ten bate van het spel van jou als deelnemer. Vandaar dat we het 'Zombificatieproces' hieronder beschrijven.

Dit is dan wat je als deelnemer uit kan gaan spelen als (of wanneer) je personage een Zombie gaat worden. In het kort gaat jouw personage door de volgende fasen;

1. Men wordt koortsig. Je krijgt het warm, afgewisseld met koude rillingen. Je krijgt hoofdpijn, een grieperig gevoel en je voelt je slap en futloos.
2. De eerste fase gaat geleidelijk over in fase twee. De eerdere symptomen worden heftiger. Daarnaast gaat men ijlen en hallucineren; zelfs als het slachtoffer voor hun gevoel nog lucide is, wordt hun perceptie van de realiteit wel aangetast; je ziet en hoort dingen die er niet daadwerkelijk zijn. Kleuren en geluiden komen heftiger over.
3. Het einde van fase twee en het begin van fase drie wordt ingeleid doordat daglicht en zelfs toortslicht pijn aan de ogen doet. Niet veel later ga je daadwerkelijk dood aan ademhalingsfalen en/of hartfalen, en wordt men een ondode.

Hoewel het lastig te verifiëren is, lijkt het er voor velen op dat een Zombie nog voor korte tijd herinneringen heeft aan zijn menselijke leven. Een Zombie valt vrienden of familie vaak later aan dan overige aanwezigen. Niet elke Zombie begint direct mensen te eten; sommigen lijken zich (zeer) korte tijd in te kunnen houden. Maar het feit is dat ze allemaal uiteindelijk vleesetende monsters worden.

Zombies zijn ondoord. Ze hebben alle kenmerken van dood zijn, inclusief rotting, maar desondanks functioneren ze tot op zekere hoogte. Ze ‘ademen’ zelfs, maar dat is een reflex van de mens die het was. Ze hebben niet daadwerkelijk lucht nodig en kunnen bijvoorbeeld niet stikken. Een Zombie die zich doodstil zou houden, is niet te onderscheiden van een daadwerkelijk lijk.

Zombies kunnen vernietigd worden door een buitensporige hoeveelheid geweld. Denk hierbij aan zaken als onthoofding, verwijdering van één of meerdere ledematen, of een hoeveelheid verwondingen toebrengen, ver voorbij wat een reguliere sterveling zou kunnen hebben.

Bij overige vragen over hoe Zombies werken is het antwoord ‘best goed’. Er zijn geen details in hoeverre ze al dan niet magisch zijn, hoe Zombies nog speeksel en bloed aanmaken, waar ze precies op de ‘schaal’ tussen levend en dood zitten, et cetera.

Hoewel personages dit soort informatie bij het zien van de eerste Zombie niet direct zullen weten, is hetgeen wat in dit hoofdstuk beschreven wordt wel informatie die in het achterhoofd gehouden mag worden. Het zal in de eerste dagen, uren of zelfs momenten duidelijk worden en het voorkomt spel-verstorende ‘SL calls’.

3. Recente gebeurtenissen

Elke wereld wordt gedefinieerd, veranderd en gemarkeerd door wat er in die wereld gebeurt. De geschiedenis van de “Exhumation” setting is, realistisch gesproken, vele millennia lang. Echter, al die details besparen we onze deelnemers. We beperken ons vooral tot de belangrijkste recente gebeurtenissen. Het gaat hier om dingen van de afgelopen decennia, teruggerekend vanaf het huidige jaar; 1098.

3.1 Opkomst van de Harmonie van Licht

De laatste decennia heeft het op altruïsme en collectivisme gerichte “Harmonie van Licht” een ‘geloofsmonopolie’ verkregen. Het is gesticht door lieden die met verve vriendjespolitiek bedreven; zonder vragen te stellen beschermden ze elkaar.

Het duurde niet lang tot dit vruchten afwierp. Met elke overwinning kregen ze meer middelen en bekeerlingen, waarmee ze meer invloed kregen, en een volgende overwinning nóg makkelijker werd. Het breidde zich uit als de dageraad; hun opmars was niet te stoppen.

Andere geloven waren niet bestand tegen zoveel samenwerking en efficiëntie. Op een dag was de Harmonie van Licht het grootste geloof in het land. Meer details over deze kerk staan in het hoofdstuk “*Geloof: de Harmonie van Licht*”.

3.2 Opkomst nieuwe elite

De Harmonie zag al snel het nut in van verregaande samenwerking met andere aspecten van het dagelijks leven. Niet alleen het geestelijk heil van de bevolking had hun aandacht, maar ze gingen ook de politiek in. Ze hielpen met het uitschakelen van tegenstanders op politiek vlak en het beslechten van gewapend conflict met buurlanden.

Zachtjes aan werd de Harmonie van het Licht, ambachtsadel en de landadel verweven tot één en hetzelfde stelsel; de machthebbers van dit land.

Het bewind van de huidige elite, door de Harmonie van Licht in het zadel geholpen, heeft zeker positieve kanten. Geweld binnen de grenzen blijft beperkt; de laatste burgeroorlog is een eeuw of wat geleden. De laatste oorlog met een buurland is ook weer even geleden, alleen gevochten door de ouders en grootouders van de jongste generatie. Er is welvaart voor een deel van de bevolking; de landadel, grote handelsfamilies en andere elite leeft in rust en luxe.

3.3 Hervorming

Om deze rijkdom op te bouwen, zijn de vorige generaties letterlijk over lijken gegaan. Deze verkapte onderdrukking leeft voort tot op de dag van vandaag. Ruwweg driekwart van de bevolking behoort tot de laagste sociale status; ze zijn horigen. Slaven met een net iets andere naam, met vrijwel geen rechten, maar wel heel veel plichten.

De nadruk ligt op met zijn allen in één stramien passen, om aan de plichten jegens de adel te voldoen. Als vanzelf ontstonden er groeperingen van mensen die niet aan die plichten konden of wilden voldoen. Ouden van dagen, 'vrije denkers' die op morele gronden weigerden, maar ook misdadigers of horigen die domweg niet konden voldoen aan de draconische eisen.

Om deze problemen op te lossen, heeft het huidige bewind ongeveer vijf decennia geleden enkele strafkolonies in het leven geroepen. Ze hebben aan de randen van het rijk dorpen laten bouwen, met als doel om er "valse noten" en "valse klanken" in te huisvesten.

Die dorpen worden bewaakt door een klein legertje aan soldaten om de ongewensten op hun plek te houden. Ze worden daar ter plekke aangestuurd en aangespoord door baljuws om toch productief te zijn.

De hervorming had als doel om met meer industriële landbouw deze mensen toch nog iets nuttigs te laten doen in de ogen van het bewind. Hoewel dit tot op zekere hoogte opgaat, zijn ze niet heel veel productiever dan reguliere dorpen. Na dit 'experiment' van twee á drie generaties, zien velen het als mislukt.

3.4 Oorlogsvoering

De wereld waar Grismark op ligt, is groter dan alleen dit land. Iedereen weet dat er buurlanden zijn. Het gros van de bevolking weet niet hoe ze heten, op bewoners van de grensstreken na.

Onder de adel zijn er enkelen die weten dat de buurlanden óók buurlanden hebben, én dat er zeeën en oceanen zijn waarvan aan de overkant nóg meer landen zijn.

En al deze landen hebben in de afgelopen eeuwen niet altijd vreedzaam met elkaar samengeleefd. Hebzucht en de overtuiging dat de eigen ideeën en ideologieën het beste zijn, hebben ertoe geleid dat er oorlogen zijn uitgevochten voor grondgebied en middelen. Zelfs een belediging op hoog niveau heeft een enkele oorlog veroorzaakt.

Hetgeen wat de meeste mensen mee zullen hebben gemaakt van deze oorlogen is een heraut of boodschapper die kwam vertellen dat het tijd was voor de horigen zich te melden bij het kasteel van hun lokale heerser. Daar werden ze gepantserd en bewapend, om vervolgens op veldtocht te gaan.

De meeste van deze 'soldaten' kregen vooral verwondingen als beloning, als ze überhaupt terugkeerden.

3.5 De Laatste Uitbreidings Oorlog

Zoals eerder benoemd, de laatste oorlog met een buurland is weer even geleden, maar relatief recent. Het is een oorlog die de boeken is ingegaan als de Laatste Uitbreidings Oorlog.

Het werd uitgevochten tussen Grismark en het oostelijke buurland Eira, waarbij Grismark de agressor was. Grismark had van oudsher in zijn kuststreken weinig geschikt gebied om havens voor de Zwaardzee te bouwen. Eira, in het noorden begrensd door dezelfde zee, had deze gebieden wel.

Dit zorgde voor een simpel idee bij het grootste Grismarkse adelshuis; grondgebied winnen om havens te bouwen, ten koste van de oostelijke burens. Zover een oorlog subtiel begonnen kan worden, was de eerste actie Grismarkse verkenners die in het jaar 1068 in de grensgebieden de verdediging in kaart begon te brengen.

Het geluk was in eerste instantie met Grismark; het duurde lang voordat hun verkenners opgemerkt werden door Eiraanse soldaten. Nadat verkenners lijken van andere verkenners rapporteren en niet veel later überhaupt niet terugkeerden, begon Grismark legers Eira in te sturen. Daarmee was in het jaar 1071 de oorlog een feit.

Het heeft uiteindelijk negen jaar geduurd voor in het jaar 1080 de oorlog beëindigd werd in het voordeel van Grismark. Eira heeft verdere agressie afgekocht en officieel het bezette gebied afgestaan aan Grismark. Het koninkrijk heeft toen vervolgens het nieuwe grondgebied onderverdeeld in de provincies Gottruhe en Ebstein.

3.6 Tijdlijn

In het kort daarbij de volgende tijdlijn;

Jaartal - grote gebeurtenis;

- **1019** - De Harmonie van Licht begint zijn stempel te drukken op Grismark.
- **1048** - De eerste strafkolonies worden opgezet, waaronder Redding.
- **1064** - Het 100-jarige jubileum van het einde van de (voorlopig) laatste burgeroorlog binnen Grismark wordt landelijk gevierd.
- **1068** - Eerste militaire verkenners worden naar buurland Eira gestuurd.
- **1071** - Start van de Laatste Uitbreidings Oorlog.
- **1072** - Slag bij de Gebroken Bomen.
- **1073** - Dankzij de jagers van de Harmonie, zijn - wat zij noemen - ketters uit het straatbeeld verdwenen.
- **1075** - Slag bij het Verweesde Woud.
- **1077** - Slag bij de Blauwe Heide.
- **1080** - Einde van de Laatste Uitbreidings Oorlog.
- **1089** - De laatste strafkolonie wordt opgezet. Bestaande kolonies blijven bestaan; er zijn er binnen Grismark uiteindelijk negen gesticht.
- **1098** - Heden; het jaar dat de doden weer tot leven komen in Grismark...

4. Rangen en standen

De samenleving heeft bij de wet bepaalde sociale lagen. Deze lagen bestaan al zolang men zich kan heugen. Wie op welke laag zit is de afgelopen paar generaties wel aangescherpt. En enkele rangen lijken verdwenen te zijn.

Grootouders kunnen zich bijvoorbeeld nog herinneren dat er rijke handelaren waren die niet echt adel waren, maar ook geen horigen. Dat soort uitzonderingen zijn stilletjes weggegaan. Of ze zijn nóg rijker geworden en hebben zich aangesloten bij de landadel of ambachtsadel, of ze zijn op grond van een belediging of iets dergelijks in een strafkolonie verdwenen.

4.1 Gebonden horigen en vrije horigen

De laagste en meest voorkomende stand zijn de gebonden horigen en vrije ('reguliere') horigen. Dit zijn lijfeigenen met veel plichten en weinig rechten. Het belangrijkste verschil tussen gebonden horigen en de vrije horigen, is dat de gebonden horigen tot een strafkolonie behoren.

Gebonden horigen mogen hun kolonie, dat grondgebied, niet zonder toestemming verlaten. Hier wordt zorg voor gedragen door soldaten gestationeerd op de grenzen van het grondgebied. De horigen zijn geen eigenaar van deze grond en de gebouwen die er staan. Ze hebben slechts de gebruiksrechten benodigd om hun werk uit te voeren.

In ruil daarvoor hebben ze verplichtingen die bestaan uit het afdragen van een groot deel van de oogst en het verlenen van hand-en-spandiensten. De horigen zijn verplicht om mee te vechten met de heerser van hun grondgebied als diens domein wordt aangevallen.

De overige horigen leven op veel fronten hetzelfde. Het belangrijkste verschil is dat ze niet aan één specifiek grondgebied zijn gebonden. Ze zijn nog steeds verbonden aan één specifieke heerser, maar kunnen en mogen iets meer. Ze kunnen bijvoorbeeld vrijelijk reizen; vandaar de naam "vrije horigen". Onder andere de meeste boodschappers, transporteurs en marskramers behoren hiertoe.

Het is het waard om te benoemen dat alle professionele, full-time soldaten ook horigen zijn. Het zijn horigen met naar verhouding voor een horige een luxe leven. Hier staat wel tegenover dat ze de meeste risico's lopen voor hun fysieke gezondheid.

De enige verplichting van de heersers jegens hun horigen is het recht op militaire bescherming, alsmede een zekere sociale zekerheid. Dit komt meer voort uit een wens voldoende uit hun 'investering' te krijgen, dan enige humanitaire overwegingen.

De relatie horige-heerser kan niet eenzijdig worden opgezegd en gaat in principe over van generatie op generatie, net zoals de stand zelf.

4.2 Soldaten en wakers

Tussen de stand van de twee soorten horigen en de stand van de twee soorten adel staat effectief nog een stand: de soldaten en wakers van Grismark. Hoewel ze officieel vrije horigen zijn, functioneren ze in de praktijk als hun eigen stand.

De adel ziet alles binnen de landsgrenzen als bronnen om aan te spreken en middelen om te gebruiken - inclusief alle mensen die niet tot hun stand behoren.

Dit heeft in de loop der tijd met regelmaat voor verzet gezorgd. Dit verzet wordt steevast letterlijk neergeslagen door lieden die het geweldsmonopolie van de adel en de Harmonie tot uitvoer mogen brengen.

Dat is de 'pseudo stand' van soldaten en wakers; soldaten, grenswachten, karavaan bewakers, lijfwachten, stadswachten, de jagers van de Harmonie en alle anderen die van hun heerser een titeltje hebben gekregen en de wapenen mogen heffen zonder gevolgen.

Het zijn allemaal vrije horigen, maar naast dit voordeel krijgen ze vaak net iets beter te eten en te drinken, net iets meer loon (of überhaupt loon), net iets meer aanzien, en ga zo maar door. Er is zelfs iets van een 'pensioenregeling'; iemand die het voor elkaar krijgt als sergeant of hoger de adel of de Harmonie langer te dienen, krijgt aan het einde van zijn 'loopbaan' een stukje land om zijn verdere bestaan op te slijten.

De situatie blijft bestaan omdat dit oprecht goede voordelen biedt binnen Grismark. Soldaten hebben oprecht een iets beter leven dan andere horigen. Er zijn te veel mensen die graag hun moraliteit af laten kopen door de stand boven zich.

Zij die het dan uiteindelijk niet kunnen verkroppen om hun mede-horigen te (blijven) bevechten, zijn automatisch zelf 'verraders' en worden zélf ter dood gebracht.

Het is ook de enige 'stand' waar men relatief makkelijk in komt. De adel laat anderen maar al te graag het vuile klusje van de geweldsmonopolie handhaven opknappen. Promotie tot soldaat, waker of iets van die strekking wordt best vaak gebruikt als beloning. Anderzijds is demotie tot soldaat van laaggeplaatste adel een interessante manier om iemand uit de weg te krijgen, maar toch ogenschijnlijk te 'belonen'.

4.3 Landadel en ambachtsadel

Boven de stand van de horige staat de stand van de landadel en ambachtsadel.

Een land besturen is op zijn zachtst gezegd ingewikkeld en de Zeven kunnen dit niet alleen. De adelstand bestaat uit hen die de benodigde assistentie verlenen. Dit zijn de lokale heersers; een ondoorzichtig, ingewikkeld stelsel van hertogen, graven en baronnen.

Al deze bestuursleden voeren naar eigen goeddunken de wensen uit van de Zeven. Deze wensen worden duidelijk gemaakt met een heel scala aan decreten, wetten en andere legislatie, communicatie en documentatie.

Zolang ze in dit alles voldoen aan de eisen die aan hen gesteld worden, mogen ze doen en laten wat ze willen. Dit leidt tot de nodige verschillen tussen gebieden en er wordt gefluisterd dat er zelfs gebieden zijn waar de horigen het naar hun zin hebben. Helaas heeft het gebied waarin het dorp ligt waar ons verhaal begint, niet een heerser van deze categorie.

Naast de landadel staan de ambachtsadel. Dit zijn de mensen die weliswaar niet direct betrokken zijn bij het landsbestuur, maar met hun ambacht wel grote invloed kunnen uitoefenen. Belangrijke handelaren, belangrijke geestelijken, belangrijke ordehandhavers; allerhande mensen die de adel nodig heeft om hun taken uit te kunnen voeren.

Het is een symbiotische relatie; zonder de landadel geen afzetmarkt, zonder de ambachtsadel geen verfijnde middelen.

Bij tijd en wijle verandert wie tot deze stand behoren door trouwerijen, zelfs uit de stand van de horigen. Het zal niet verbazen dat men vooral op stand trouwt. Dat een horige tot adel wordt verheven door middel van een trouwerij is zeldzaam, laat staan dat iemand vanuit één van de Zeven 'omlaag' gaat door trouwen.

Zoals de stand van horige overgaat van generatie op generatie, is dit ook zo met de adel.

4.4 De Zeven

Boven de rest van de adel staan de Zeven; zeven adellijke huizen die samen de Grismarkse oligarchie aanvoeren. Zij nemen besluiten voor het hele land. Alles wat er in Grismark gebeurt is uiteindelijk terug te voeren op de leden van één van deze zeven families.

Naar goed, ouderwets gebruik is de oorsprong van de macht van deze families terug te voeren naar mensen die het lef hadden om met bloedvergieten anderen aan hen te onderwerpen.

In latere decennia is hun invloed door bloedbanden uitgebreid tot in de Harmonie van Licht - een nette scheiding van religie en staat is hier in Grismark niet aanwezig.

Hoewel het handelen van deze huizen van dag tot dag en zelfs jaar tot jaar soms willekeur lijkt, blijft de tendens hetzelfde; gedreven door trots en ambitie, willen ze het rijk groter en groter laten worden. Hoewel hun beleid niet altijd het gewenste effect heeft, hebben al hun handelingen dit doel.

4.5 Uitzonderingen

Veruit het grootste deel van de bevolking behoort tot één van de drie eerder genoemde standen. Toch is er een zeer klein aantal uitzonderingen. Hoe goed er ook op gelet wordt dat iedereen doet wat van hen wordt verwacht, sommigen onttrekken zich aan dit keurslijf.

Dit zijn de bandieten die reizigers en dorpen overvallen en steden lastig vallen. Dit zijn de reizigers die zich aan levensgevaarlijke tochten wagen buiten gebaande paden en landsgrenzen overtrekken. Dit zijn eigenzinnige edellieden die hun erfenis spenderen aan het najagen van alchemistische kennis.

Het zijn er weinig, maar ze bestaan.

5. Dagelijks leven

5.1 Weekindeling

De samenleving waar de personages van de deelnemers deel van uitmaken, is een harde maatschappij. Dit is te merken door bijvoorbeeld het bestaan van de eerder genoemde strafkolonies.

Vrijwel alle personages zijn horigen die in één van deze strafkolonies wonen; Redding, het dorp waar ons verhaal begint. Anderen zijn reizigers uit een ander gebied, of vrije horigen verbonden aan het hof van een adellijke familie. Maar niemand heeft het makkelijk.

Het doel en het bestaansrecht van Redding is produceren. De enige reden dat er mensen waren, is dat ze goederen moeten leveren. Het leeuwendeel van alles wat er verbouwd of geproduceerd wordt, is om aan de rest van het land te geven.

De lokale heerser, een baron, bepaalt in overleg met de baljuw de quota waaraan Redding moet voldoen. Deze quota worden doorgaans per seizoen bekendgemaakt.

De inwoners hebben zelf kunnen bepalen dat ze aan de quota gaan voldoen binnen een vijfdaagse werkweek. Maandag tot en met vrijdag wordt er van vlak na zonsopgang tot net na zonsondergang gewerkt. Ieder heeft diens specialiteit. Iemand die niet direct producten maakt, zal iets doen of maken waar de rest van de horigen profijt van hebben.

Zaterdag is een rustdag. Niet volledig; het is in de praktijk de dag waarop er kleine klusjes gedaan worden. Een gat in een hek repareren, sokken stoppen en meer van zulks. Oftewel, allerlei dingen waar men op de werkdagen niet aan toe komt. Gezien men in Redding alles op orde heeft, is er ook daadwerkelijk de kans om te rusten en iets sociaals te doen, of zelfs iets voor jezelf.

Zondag is een geloofsdag. Hoewel te vergelijken met de zaterdag, is een belangrijk deel van de zondag gewijd aan de Harmonie van Licht.

Na het ontbijt wordt men verwacht bij de mis, georganiseerd door de priester. Aansluitend op de mis wordt de feestdag van een heilige gevierd, indien van toepassing. De Harmonie kent vele heiligen, zowel landelijke als plaatselijke, dus dit is vaak het geval - zo'n twee keer per maand.

Wanneer er geen viering is, is de zondagmiddag het uitgelezen moment om andere belangrijke evenementen te organiseren, zoals een trouwerij. Als ook dit niet het geval is, wordt er waarlijk gerust - de horigen hebben hier weinig kans toe, en elke kans wordt graag aangegrepen.

Overige gebieden hebben weekindelingen die hier sterk op lijken.

5.2 Horige spelen en diens bagage

Een personage spelen dat als horige gedwongen wordt te leven in een strafkolonie, of op een andere manier tot de onderkant van de samenleving behoort, zal op het eerste gezicht wellicht niet aantrekkelijk lijken. We willen graag expliciet benoemen dat dit de status quo is aan het begin van ons verhaal; een status quo die al snel verstoord zal worden.

Let wel, het is alsnog bagage die de personages mee zullen brengen. Andere personages zullen er naar refereren en er bijvoorbeeld rechten aan proberen te ontleen. Nadat het verhaal op gang is gekomen, zullen er meer mogelijkheden zijn om met deze bagage om te gaan.

5.3 Geld

Het geld dat binnen Grismark bekend is, zijn koper-, zilver- en goudstukken. Deze staan tot elkaar in tientallen; e.g., 10 koperstukken is 1 zilverstuk, en 10 zilverstukken is 1 goudstuk.

Ondanks de gewoonte dat bijna elke hertog of graaf, en zelfs de enkele baron, hun eigen munten heeft laten slaan, is de onderlinge waarde behouden. Een zilverstuk is in Breydrag evenveel waard als in Denholm of Ebstein.

Voor een kleine indicatie voor wat goederen waard zijn in deze samenleving, zie onderstaand;

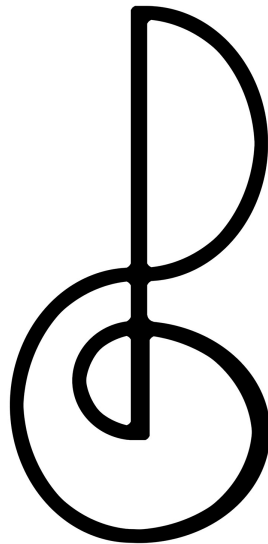
- Een set nieuwe rijlaarzen kost 3 goudstukken
- Een tinnen beker kost ongeveer 4 zilverstukken
- Een teen knoflook kost 5 koperstukken

Sommige goederen zijn onverwacht goedkoop, andere goederen onverwacht duur; de grote hoeveelheid arbeiders binnen Grismark helpt kosten te drukken, maar het staat de adel ten alle tijde vrij hun eigen prijs te bepalen. Luxe goederen blijven vaak exclusiever door ze extravagant duur te maken, zelfs al is de productie niet al te duur.

Een gemiddelde horige zal nooit goudstukken in handen hebben, en sommige gebonden horigen uit een strafkolonie zullen niet eens weten hoe een zilverstuk er uit ziet.

6. Geloof: de Harmonie van Licht

“Een enkele stem gaat wellicht verloren in de ruis van alledag, maar samen vormen ze een niet te negeren symfonie. Een enkele lucifer kan geen ketter verbranden, maar velen tezamen vernietigen het kwaad.”

Dit is de boodschap van het geloof wat de laatste decennia een krachtig ‘geloofsmonopolie’ heeft verkregen; het op altruïsme en collectivisme gerichte “Harmonie van Licht”. Deze kerk volgt een pantheon met meerdere goddelijke entiteiten.

Het bijvoeglijk naamwoord ‘goddelijk’ heeft in deze context wat toelichting nodig.

De Harmonie geloofd niet in entiteiten die ‘altijd al’ hebben bestaan, of die bijvoorbeeld ‘het universum’ hebben gecreëerd. Sterker nog, zulk gedachtegoed wordt gezien als ketterij. De entiteiten die belangrijk zijn voor de Harmonie, zijn stuk voor stuk heiligen. Heiligen zijn mensen die door hun goede daden post-mortem hun ‘sterfelijke beperkingen’ zijn ontstegen. Dit zou je - vanuit een OC perspectief - ‘goden’ kunnen noemen; een woord wat IC door de Harmonie níet gebruikt wordt.

De oudsten van deze heiligen - degene die het langst geëerd worden - dragen de namen van de eerste volgers van dit geloof. Door een speling van het lot of ‘soort zoekt soort’, waren het lieden die met verve vriendjespolitiek bedreven. Zonder pardon vermoorden ze hun tegenstanders, en zonder vragen te stellen beschermden ze elkaar.

Het duurde niet lang tot dit vruchten afwierp. Met elke overwinning kregen ze meer middelen en bekeerlingen, waarmee ze meer invloed kregen, en een volgende overwinning nóg makkelijker werd. Het breidde zich uit als de dageraad of als een bosbrand, al naar gelang wie je het vroeg, maar hun opmars was niet te stoppen.

Op een dag had de Harmonie van Licht alle andere geloven voorbijgestreefd en was dit het grootste geloof in Grismark, het staatsgeloof én het enige toegestane geloof.

Voorbij de grenzen van Grismark is de Harmonie ook te vinden, maar nog niet met zoveel voet aan de grond als in Grismark zelf.

Waar het gegroeid is en wat Grismark is geworden, komt tot op heden één op één overeen. Vele volgers van de Harmonie geloven heilig in de missie van de Zeven om Grismark uit te breiden; zij zien meer grondgebied als een recht van zowel de Zeven als van de Harmonie.

6.1 Gebruiken en gewoonten

Het zal je niet verbazen dat heiligenverering een belangrijk element van dit geloof is. Er zijn landelijke feestdagen; dagen die een viering hebben voor een specifieke heilige. Veelal belangrijke krijgers, edellieden en predikers. Daarnaast hebben vele dorpen en steden hun eigen, plaatselijke heiligen en helden te vereren. Gemiddeld genomen zijn er zo'n 5 heiligen per maand die speciale aandacht krijgen.

Hierbij is er verschil tussen een viering en een dag met een (extra) gebed.

De vieringen zijn letterlijk momenten dat er wat te vieren is; er worden feesten georganiseerd, gemiddeld genomen 2 per maand. Op een feestdag wordt er logischerwijs minder of een enkele keer zelfs helemaal niet gewerkt, en er zijn speciale dranken of etenswaar. Denk hierbij OC aan vieringen zoals Kerstmis en Pasen.

Wanneer er geen viering is voor een heilige, wordt men geacht extra aandacht te geven aan die heilige; ofwel deze op te nemen in het reguliere gebed, ofwel in een los gebed.

Daarnaast neemt de heiligenverering vorm door gebruiken in het dagelijks leven. Het kan bijvoorbeeld in een gegeven dorp de gewoonte zijn om bij een huwelijk een specifieke heilige aan te roepen. Of in een gegeven stad wordt een specifieke heilige aangeropen aan het begin van een werkdag.

De meeste heiligen zijn überhaupt patroonheiligen; beschermers of voorbeelden voor een specifiek facet van het leven. Vaak kiest men een patroonheilige als er op een of andere manier verband kan worden gelegd tussen het beroep en het levensverhaal van de heilige. Denk aan heiligen voor strijd, tegen ziekte of voor specifieke ambachten.

Communicatie met heiligen is 'eenrichtingsverkeer'; de heiligenverering is leven naar de standaarden en het voorbeeld van heiligen. Ze hebben alleen geschriften en een enkele keer voorwerpen achtergelaten en daar zal men het mee moeten doen. Gebeden horen ze niet, en worden (dus) niet beantwoord, maar het is wel een manier om je devotie te tonen.

6.2 Landelijke heiligen

Januari

Sint Reinoldus, Beschermheilige van valkeniers en veehouders, 10de, feestdag.

Sint Odelinde, Beschermheilige van korenvelden en de oogst, 12de, feestdag.

Februari

Sint Wulfbert, Beschermheilige van kinderen en kleuters, 5de, feestdag.

Sint Beatrix, Beschermheilige van blinden en melaatsen, 15de, feestdag.

Sint Irmgard, Beschermheilige van schrijnwerkers en timmerlieden, 20ste, feestdag.

Sint Alwin, Beschermheilige van molenaars en bakkers,

23ste, geen feestdag.

Sint Hedwigis, Beschermheilige van pelgrims en wegen, 24ste, geen feestdag.

Sint Diederik, Beschermheilige van Jagers en kettervervolging, 28ste, geen feestdag.

Maart

Sint Karl'n, Beschermheilige van leerlooiers en schoenmakers, 1ste, geen feestdag.

Sint Theodarus, Beschermheilige van vrouwen in moeilijke bevallingen, 15de, geen feestdag.

Sint Alfonsa, Beschermheilige van apothekers en chirurgijns, 19de, geen feestdag.

Sint Madelberta, Beschermheilige van verloofden en huwelijkskandidaten, 30ste, geen feestdag.

April

Sint Jorinda, Beschermheilige van boeren en ploegers, 1ste, feestdag.
Sint Eginhard, Beschermheilige van studenten en geleerden, 5de, geen feestdag.
Sint Wulfram, Beschermheilige van jonge lieden en maagden, 9de, geen feestdag.
Sint Yvora, Beschermheilige van architecten en bouwers, 18de, feestdag.
Sint Sigfried, Beschermheilige van haarden en brandstapels, 20ste, geen feestdag.
Sint Xaverius, Beschermheilige van wezen en pleegkinderen, 26ste, geen feestdag.

Mei

Sint Werenfried, Beschermheilige van vergeten kennis en vergane boeken, 8ste, feestdag.

Juni

Sint Giesbert, Beschermheilige van kerkhoven en galgenvelden, 18de, feestdag.

Juli

Sint Valburga, Beschermheilige van daklozen en armen, 4de, geen feestdag.
Sint Ulrichus, Beschermheilige van dienstbaren en het huishouden, 5de, geen feestdag.
Sint Adelinde, Beschermheilige van verplegers en verzorgers, 14de, geen feestdag.
Sint Lambertus, Beschermheilige van kunstenaars en schilders, 15de, geen feestdag.
Sint Adalberta, Beschermheilige van overlevenden en eenzame zielen, 16de, geen feestdag.
Sint Hartwin, Beschermheilige van bewakers en boogschutters, 23ste, geen feestdag.
Sint Balder, Beschermheilige van zieken en terdoodveroordeelden, 26ste, feestdag.
Sint Albertus, Beschermheilige van slaggers en vleeshandelaren, 28ste, geen feestdag.
Sint Aelbert, Beschermheilige van boodschappers en reizigers, 29ste, geen feestdag.
Sint Alderik, Beschermheilige van rechters en baljuws, 31ste, geen feestdag.

Augustus

Sint Aelwin, Beschermheilige van boekbinders en bibliothecarissen, 3de, geen feestdag.
Sint Frideswide, Beschermheilige van bruidsparen en het huwelijk, 9de, feestdag.
Sint Engelberta, Beschermheilige van tuinders en landbouwers, 14de, feestdag.

September

Sint Zieger, Beschermheilige van soldaten en krijgers, 3de, feestdag.
Sint Cunera, Beschermheilige van wanhoop en verloren

zielen, 17de, geen feestdag.

Sint Alberic, Beschermheilige van wevers en textielarbeiders, 20ste, geen feestdag.
Sint Ansgarius, Beschermheilige van verloren voorwerpen en kruispunten, 22ste, geen feestdag.
Sint Agnetha, Beschermheilige van papiermolenaars en inktbrouwers, 24ste, geen feestdag.
Sint Hubertus, Beschermheilige van smeden en metaalbewerkers, 25ste, geen feestdag.
Sint Adelmars, Beschermheilige van pottenbakkers en keramisten, 28ste, feestdag.

Oktober

Sint Arnolda, Beschermheilige van bierbrouwers en herbergiers, 3de, geen feestdag.
Sint Gertruda, Beschermheilige van vrede en verzoening, 4de, geen feestdag.
Sint Amelberga, Beschermheilige van kloosters en rusthuizen, 8ste, feestdag.
Sint Walfridus, Beschermheilige van bedevaartgangers en bedelaars, 12de, geen feestdag.
Sint Hadewig, Beschermheilige van scheepsbouwers en schippers, 17de, geen feestdag.
Sint Ermelinda, Beschermheilige van schaapherders en schaapscheerders, 20ste, geen feestdag.
Sint Odulfus, Beschermheilige van scribenten en juristen, 28ste, geen feestdag.
Sint Rikardus, Beschermheilige van stalhouders en veefokkers, 29ste, geen feestdag.
Sint Romualda, Beschermheilige van wetenschappers en filosofen, 31ste, geen feestdag.

November

Sint Landericus, Beschermheilige van houthakkers en houtbewerkers, 23ste, feestdag.
Sint Winfrieda, Beschermheilige van landadel en ambachtsadel, 27ste, feestdag.
Sint Yvain, Beschermheilige van vissers en zeelieden, 28ste, feestdag.
Sint Lutgardis, Beschermheilige van herders en kuddes, 29ste, feestdag.

December

Sint Bertholda, Beschermheilige van muzikanten en zangers, 3de, feestdag.
Sint Ewald, Beschermheilige van schouten en rakkers, 4de, feestdag.
Sint Merwijn, Beschermheilige van missionarissen en zendelingen, 8ste, feestdag.
Sint Irmina, Beschermheilige van theologen en Harmonie leraren, 11de, geen feestdag.
Sint Egberta, Beschermheilige van kluzenaars en contemplatieve oorden, 17de, feestdag.
Sint Evermoda, Beschermheilige van jagers en jachttopzieners, 24ste, geen feestdag.
Sint Sibylla, Beschermheilige van kooplieden en handelaren, 30ste, feestdag.

6.3 Heiligen van Redding

6.3.1 Sint Arneborg, Beschermheilige van Redding en omstreken

Arneborg is geboren in 1042. Zes jaar later werd Redding gesticht. Arneborg werd daar toen geplaatst, samen met zijn ouders. De redenen voor deze overplaatsing zijn in de geschiedenis verloren gegaan.

Van jongs af aan toonde Arneborg een uitzonderlijke veerkracht en was nauwelijks ziek of gewond, ondanks de harde omstandigheden die hem omringden.

Op 16-jarige leeftijd, in 1058, raasde een verwoestende ziekte door Redding en omgeving, en eiste het leven van vele horigen. Ondanks alles nam Arneborg het op zich om voor zieken en stervenden te zorgen. Hij voorzag onvermoeibaar in hun behoeften en bood troost in hun laatste momenten. Ondanks het risico van het omgaan met zieken, bleef hij hiermee bezig - en kwam gelukkig zelf niet te overlijden.

Toen Redding onder druk kwam te staan om aan allerhande eisen te voldoen van de adel, met een sterk verminderde hoeveelheid arbeidskrachten, nam Arneborg het op voor zijn dorpsgenoten. Dit leverde hem de bijnaam 'de bruggenbouwer' op.

De officiële heiligverklaring vanuit de Harmonie, als erkenning van zijn buitengewone daden, kwam in 1089, een jaar na zijn overlijden.

Sint Arneborg wordt herdacht op 8 november, zijn sterfdag, met (in Redding) zijn eigen feestdag.

6.3.2 Sint Biël, Beschermheilige van boodschappers en doorzettingsvermogen

De vrouw die uiteindelijk Sint Biël zou worden, is geboren in 1046. Haar ouders zijn vroeg overleden, toen Biël nauwelijks tien was. In tegenstelling tot wat menigeeen verwachtte, ging ze zelfstandig verder en zette zich in voor Redding. Biël vond troost in haar nieuwe rol als boodschapper.

In die jaren was Redding nog redelijk nieuw, en moesten er extra veel boodschappen overgedragen worden. De jonge vrouw doorkruiste de verraderlijke bossen en landerijen zonder twijfel, en zette haar eigen veiligheid op het spel om lijsten met benodigde materialen, opdrachten en decreten over te brengen.

Na haar dood in 1065 erkende de Harmonie de grote impact die zij had gehad op het dorp en verklaarde Biël heilig. Zij werd een symbool van onwankelbaar doorzettingsvermogen en beschermheilige van boodschappers. De nalatenschap van Sint Biël houdt tot op de dag van vandaag stand, en haar naam leeft voort als een baken van inspiratie, met name voor boodschappers uit Redding.

Sint Biël wordt herdacht op 22 juni, de dag dat ze haar eerste opdracht als boodschapper kreeg, maar er is op die dag geen viering.

6.4 Jagers en kettters

Dankzij de jagers van de kerk zijn er nog maar weinig kettters over. Bedenk wel; “kettters” is volgens veel volgers van de Harmonie een ‘vies’ woord. Velen spreken liever over lieden die “disharmonisch” zijn, en de kettters zelf zijn “valse noten” of “valse klanken”.

De Harmonie gelooft oprecht, met hart en ziel, dat een ketterse denkwijze geen plek heeft in de wereld en dat ze daadwerkelijk schade berokkenen met hun afwijkende geloof. Daarom ziet de kerk niet-gelovigen graag verdwijnen.

Dat er schade berokkend wordt, is in het kort als volgt beredeneerd. De wereld waar Grismark op ligt is gevaarlijk. In het klein - er zijn gevaarlijke beesten - en in het groot; er zijn gevaarlijke vijandelijke mogendheden. En er is een nog groter ‘spiritueel’ gevaar.

Het is bekend dat de Harmonie andere geloven heeft verdrukt. De oudste geschriften beschrijven het op een wijze waarbij je OC moet denken aan hoe we gevaarlijke ziektes middels vaccines hebben uitgeroeid. In deze geschriften wordt ook over geestelijk welzijn gesproken, alsmede over geestelijke gezondheid. Vandaar het idee van een ‘spiritueel’ gevaar. Dat spirituele gevaar wordt niet verder gespecificeerd.

Samen sta je sterk tegen gevaren. Iedereen die niet mét je staat, verzwakt je dus, of is in elk geval een risico. Aldus de Harmonie.

De kettters worden daarom actief opgejaagd door de jagers van de Harmonie. Dit zijn bewapende mensen die door Grismark trekken, op zoek naar kettters. Wanneer een ketter gevonden is, wordt deze bekeerd tot de Harmonie van Licht, eventueel onder dwang. Wanneer een ketter reddeloos wordt bevonden, wordt deze geëxecuteerd.

De jagers handelen meestal zelfstandig. Een enkele keer worden ze actief aangestuurd door een priester, of door een priester proactief uitgenodigd. Dit gebeurt niet heel vaak; ook voor de meeste priesters is de komst of aanwezigheid van jagers een (onaangename) verrassing. Een onaangename verrassing, gezien dit ook wel wordt gezien als kritiek op het functioneren van de priester van het gebied waar ze verschijnen.

Helaas voor de kettters zijn de jagers niet te herkennen aan een uniform. Hoewel de Harmonie natuurlijk waarde hecht aan uniformiteit en gelijkheid, erkent de kerk dat dit hun werk zou bemoeilijken. Wel hebben ze zonder uitzondering gewaarmerkte papieren op zak waarmee ze kunnen bewijzen dat ze een jager van de Harmonie zijn.

Doorgaans zijn de jagers vrije horigen, hoewel een enkel lid van de adel het als een sport ziet om dit werk op zich te nemen.

6.5 De Harmonie en de Zeven

In tegenstelling tot de meeste OC landen, is er binnen Grismark géén goede scheiding van religie en staat. Hoewel voor de vorm nog wel gezegd wordt dat ze gescheiden zijn, is het een publiekelijk geheim dat op de lange tenen van (belangrijke) priesters gaan staan minstens zo gevaarlijk is als landadel of arbeidsadel beledigen.

Potentiële ketterers verdwijnen bijvoorbeeld ook wel aan door toedoen van soldaten - 'hij was per slot van rekening stiekem een bandiet' - en een vervelende lage adelman kan zo maar door een jager als ketter worden geëxecuteerd. Het gaat vooral om wie je kent. Hoe lager je in de 'piramide' zit, hoe meer gevaar er voor je is.

6.6 Ketterse handelingen

Heel kort door de bocht ziet de Harmonie alle handelingen die expliciet de Harmonie veroordelen of openlijk aanzetten tot individualisme of afscheiding van ofwel de Harmonie, ofwel Grismark als een ketterse handeling, en reden voor de aandacht van een jager.

Individuele expressie is niet ketter, noch wil de Harmonie een grote 'hive mind'. Zaken als creatieve expressie mogen nog steeds gewoon en men mag het tot op zeker hoogte met elkaar oneens zijn. Het is meer dat al het werk wat iemand verzet aan de maatschappij moet bijdragen, op een manier die de Harmonie (en de adel) behaagd. Feitelijk komt dit erop neer dat de vruchten van arbeid voor het grootste deel in de zakken en schatkisten van de adel (en de Harmonie) terecht moeten komen.

Natuurlijk is het zo dat hoe hoger je op de maatschappelijke ladder staat, hoe minder je hier van aan hoeft te trekken.

Om toch enige richtlijnen te geven, bij deze de volgende voorbeelden en denkrichtingen voor zaken die ketter zijn;

- Jezelf uitgeven voor een profeet voor een God.
- Überhaupt claimen dat er één of meerdere Goden zijn.
- Claimen dat één of meerdere Heiligen tot je gesproken hebben.
- Claimen dat de Heiligen het aanbidden of vereren niet verdienen.
- Feestdagen niet of niet juist vieren.
- Claimen dat er geesten huizen in dieren, planten of plekken.
- Überhaupt claimen dat er geesten bestaan.
- Je onttrekken aan de maatschappij, inclusief struikrovers en dergelijke.
- Je plek in de maatschappij aanvechten, e.g. rebelleren tegen een baron e.d.

Jagers en de priesters van de Harmonie hebben altijd de keuze om ketterse handelingen al dan niet te bestraffen. Kleine zaken zullen niet vaak tot zelfs maar een berisping leiden. Dit is allemaal helaas wel zeldzaam; de leden van de Harmonie maken maar al te graag gebruik van hun positie.

6.7 Begravenisriten

Hoewel de gebruiken rondom heiligen en hun verering binnen Grismark kleine verschillen kennen van regio tot regio, zijn de wetten rondom begravenissen overal hetzelfde.

Één en ander is gestoeld op het geloof dat een persoon na diens dood kan worden tot een heilige. Het wordt geloofd dat hoe een (potentiële) heilige eruit zag rond diens dood, ook is hoe deze heilige doorgaat en het aardse ontstijgt. Dit is een reden dat vooral hoger geplaatste priesters van de Harmonie goed eten, uitstekende geneesheren bezoeken wanneer nodig, en zich mooie, rijke en bijzondere kleding aan laat meten.

Hiermee is crematie en andere lijkbezorging die het stoffelijk overschot grotendeels vernietigen verboden. Het enige wat wordt toegestaan, is om een mens te begraven, al dan niet direct in de grond, maar meestal in een nette kist.

Dit moet dan gebeuren drie dagen ná het overlijden. Tot die tijd moet een menselijk overschot zo goed mogelijk bewaard worden. In die drie dagen kunnen nabestaanden afscheid nemen en, belangrijker, kunnen priesters stilstaan bij het leven wat geleden is.

Het is niet ongewoon dat priesters amper eten en drinken om zich volledig toe te kunnen leggen op deze taak gedurende die drie dagen. De meeste heiligverklaringen komen binnen deze vastenperiode.

Als de priester van de Harmonie van Licht de persoon in kwestie belangrijk genoeg achtte, is dit ook de periode dat relikwieën van de overledenen worden gecreëerd. Dit zijn altijd zaken die een persoon redelijkerwijs zou kunnen missen; een lok haar, een nagel of (in uitzonderlijke gevallen) een vinger- of teenkootje. Maar nooit een heel ledemaat, bijvoorbeeld.

Wat ook gebeurt is dat voorwerpen die een nauwe band hebben met de overledene worden bewaard als relikwie. Zaken zoals een amulet, een ring of het bebloede verband van een krijger. Geen flesjes bloed; niet de vloeistof zelf expres geëxtraheerd; 'bloed hoort van binnen'. Enig verband en wondwindels vormen een gedenkteken, een getuige van iets wat gebeurd is, en daarmee mag het wel.

Na de drie dagen wordt de persoon begraven. Dit gebeurt zoals men zou verwachten; er wordt een diep gat gegraven, de kist wordt hierin gelegd, en wordt bedekt met aarde. Stenen op kisten, overledenen vastketenen aan de grond, dan wel de kist, of meer van zulks, wordt niet gedaan. Zulke gebruiken worden ketters bevonden; dit zou juist het ontstijgen van 'sterfelijke beperkingen' na de dood bemoeilijken.

7. De wereld

Er zijn cartografen en landmeters actief op deze wereld. Al is het maar vanwege de onstuitbare neiging van vele edellieden en koningen om te kunnen zeggen wat van hen is en wat er van iemand anders is. In dit hoofdstuk staat een deel van de kennis die op die manier vergaard is, alsmede andere, algemene, kennis over de wereld.

De grote hoeveelheid volkeren die op de wereld van "Exhumation" leven, zijn het nooit eens geworden over een algemene naam voor deze planeet.

Het enige wat wetenschappers hebben bepaald is dat dit een zeer grote bolvormige planetoïde is, die om een zon draait. Overduidelijk bevat het de juiste omstandigheden voor het herbergen van menselijk, dierlijk en plantaardig leven.

Al met al lijkt het landschap als twee druppels water op de OC planeet Aarde, hoewel de kaarten anders zijn.

7.1 Het land Grismark

Het land waarbinnen "Exhumation" zich afspeelt is het oligarchische Grismark. Grismark wordt in het oosten begrensd door Eira, langs de zuidgrens door Sicaria en in het noorden en westen door de Zwaardzee.

De hoofdstad van Grismark is Breydrag, in de gelijknamige provincie. Hier staat ook de hoofdresidentie van de beroemdste en beruchtste familie.

Hoewel de Zeven de macht vrij gelijk hebben verdeeld, is er nog steeds één familie die het meeste in de schijnwerpers staat; het geslacht Nachtschading.

Het huidige hoofd van de familie, Richard Nachtschading, treedt vaak op als woordvoerder van de Zeven. Zijn zus, Lavena Nachtschading, is het hoofd van de kerk van Harmonie van Licht. Zij zijn hiermee het gezicht van de twee belangrijkste instituten in het land.

Alle inwoners van Grismark kennen deze gelaatstrekken. Leden van de andere families zitten ook op belangrijke posities, maar treden veel minder vaak op de voorgrond.

Grismark bestaat voor ongeveer een derde uit glooiende heuvels en voor de rest veel vlak land, met een enkel meer. Vooral de heuvels zijn nog begroeid met dichte bossen; het overige land is landbouwgrond, zover waar er geen steden of dorpen op staan. Het is bekend dat Grismark meer bossen had, maar deze zijn steeds meer verdwenen naarmate er meer landbouwgrond nodig was.

Bestuurlijk is het land verdeeld in negen provincies. Aan het hoofd van elke provincie staat een hertog of graaf, afhankelijk van de grootte en de geschiedenis van het gebied in kwestie.

Veel van de hertogen hebben hun gebied verder onderverdeeld in gewesten, met aan het hoofd een baron. Dit is vooral het geval bij de grootste provincies. Al met al zijn er circa tweehonderd gewesten.

De negen provincies zijn, op volgorde van bevolkingsdichtheid, als volgt:

1. Breydrag	6. Ainsley
2. Denterp	7. Segher
3. Spechtwald	8. Denholm
4. Gottruhe	9. Ebstein
5. Glaubergen	

7.2 Het dorp Redding

Het dorp Redding, waar ons verhaal begon, is één van de eerste strafkolonies. Gezien de Nachtschadings een oogje in het zeil willen houden, is het gesticht in de provincie Breydrag. Gezien ze geen last wilden hebben van enige nadelen of onlusten, hebben ze het wel weggestopt in een uithoek van de provincie, in een kleiner gewest genaamd Crofton.

Als dusdanig valt het niet direct onder de Nachtschadings zelf, maar onder één van hun baronnen: baron Karl Poningh. Een welwillend mens zou wellicht medelijden met hem hebben.

Binnen zijn gewest vallen reguliere nederzettingen, maar als 'beheerder' van een belangrijk experiment, was en is de druk hoog om Redding een succes te maken.

Of het deze druk was die hem zo maakte, of dat het aangeboren was, is onbekend. Feit is dat enige welwillendheid snel vervaagt na enige interactie met de baron. Het is een wrede man, die zijn horigen werkelijk slechts als gereedschappen ziet om goederen te maken.

Boodschappers die aan zijn hof komen, zijn vaker wel dan niet getuige van scheldkanonnades. Lijfstraffen zijn de regel, en niet de uitzondering. Één van de beruchte neigingen van dhr. Poningh is zijn gedrag wanneer hij soldaten moet leveren voor een oproep tot oorlog. Blind voor de daadwerkelijke geschiktheid van zijn horigen, stuurt hij een boodschapper naar elk van zijn nederzettingen en vraagt om een vast percentage van het inwoneraantal.

Wat misschien wel het naaste is aan de situatie, is dat zijn gedrag niet alleen getolereerd wordt, maar ook toegejuicht. Edellieden zoals deze Karl Poningh worden binnen de “Exhumation” setting geroemd om hun efficiëntie door andere leden van hun stand.

Zelfs de Harmonie waardeert Karl; uit zijn gewest komen zelden wanklanken... En wat de horigen er van denken, daar wordt geen rekening mee gehouden.

Naast andere adel, is er nog een groep die hem waardeert; de soldaten die het cordon rondom Redding goed op orde houden. Voor een klein gewest als Crofton gaat er verhoudingsgewijs veel van Poningh’s budget naar het wel en wee van deze bewakers. Iedereen die in Redding woont, of er naar toe reist, kent de ordehandhavers. Waar elders nog wel eens over een hart gestreken wordt, zijn deze soldaten zeer gedreven en nemen hun taak zeer serieus.

Zolang de gebonden horigen het dorp niet verlaten, hebben ze er gelukkig geen last van. Dit betekent dat ze zich kunnen concentreren op het voldoen aan de quota. Het primaire exportproduct van Redding is graan, op enige afstand gevolgd door rund- en schapenvlees. Het zijn niet de enige producten die in het dorp geregeld worden, maar de overige zaken zijn vooral voor eigen gebruik, en niet het vervoer waard.

Van de oorspronkelijke criminelen waarmee de kolonie gesticht is, is niemand meer in leven. Helaas was hun stand overerfbaar, dus ook de huidige bewoners zijn grotendeels gebonden horigen. Een enkele keer wordt er iemand nog naar Redding verbannen, maar die stroom van mensen is in de loop der jaren erg klein geworden.

7.3 Bekende plaatsnamen

Grismark is een groot land en lang niet alle personages zullen genoeg weten van de geografie om vele van de plaatsnamen te herkennen, of misschien zelfs maar een volledig lijstje van de provincies op te kunnen noemen.

Echter, dankzij de reizen van de boodschapper en de enkele bezoeken van reizigers, zijn er wel een aantal plaatsnamen bekend bij ieder personage. Deze zijn als volgt;

- **Stad**
 - Karlstad
Hoofdstad van Crofton; de zetel van baron Karl Poningh.
- **Dorpen**
 - Negenhoven
Nabijgelegen dorp.
 - Zevenhoven
Nabijgelegen dorp.
 - Felthofen
Nabijgelegen dorp. Opgericht vlakbij een burcht van een oud geslacht.
- **Strafkoloniën**
 - Trots
Strafkolonie; lijkt daarmee op Redding.
 - Nieuwbegin
Strafkolonie; lijkt daarmee op Redding.
 - Redding
Het dorp waar alle deelnemers van Exhumation 1 met hun personages begonnen.

7.4 Kaarten

Onderstaande kaarten dienen als referentie en als context. Ze zullen niet breed bekend zijn onder de bevolking.

7.4.1 Grismark

7.4.2 Breydrag

7.4.3 Crofton

Colofon

Het "Exhumation" team:

John van den Bos
Selina Bulters
Daan Helmendach
Tijmen van der Kemp
Sofie Nijland

Met dank aan:

René van den Berg
Karijn van der Heij
Martijn Ketelaars
Suus Mutsaers
Gavin Treep
Yvon Vuijk
Evolution Events

'Exhumation schedel logo' gebaseerd op "Skullish" door acheronnights

Contact:

exhumation.evolution-events.nl
facebook.com/groups/exhumation.larp
exhumation.larp@gmail.com